بنیه بطریق اللطف التقریری بقوله ودر هیئة درویشان کفتم حال بسکو اللام جست کفت جنان که تو کفتی سابقا طائفة الطیرکما
سمعها مرا احد بردند حکایت روی عن بعض العلماء ان اول ذنب وقع هنا اهل اسماء والارض هو الحسد فان ابلیس حسد آدم
عم حتی اخرجه من الجنة وان قابیل حسد هابیل فقتله وبجنایتهم منسوب کردند علی ما هو المعتاد بین الحساد فی ابواب السلاطین حکایت
روی عن علی رضی الله عنه وفع شر الحسد دانه قال لی رسول الله صلعم یا علی اذا توجه الیک شدة ادع الله بهذا الدعا اللهم انی اسئلک بحق
محمد وال محمد ان تنجینی مما اخاف وملک در کشف حقیقت آن استفسار نفرمود ای فتش عادوه یبلغ الغایة ویاران قدیم اعلم ان اهل الفرس
لا یعتبرون المطابقة بین الصفة والموصوف فی التراکیب الفارسیة ودوستان رحیم الشفق از کلمه احق خاموش شدند وصحبت دیرینه یعنی قدیم
فراموش کردند قطعه بصنع خداجون کسی او فتاد منصبه همه عالمش پای بر سر نهند بصفوا قدامهم علی راسه چو بینند کاقبال دولت دستش
کرفت وساعد السعادة ستایش کنان وصف ترکیبی ولفظ ستایش اسم بمعنی ستودن ای المدحة ولفظ کنان صفة مشبهة ام کردن ای حال کونهم
ماحین دست بر بر اللفظ الاول حرف بمعنی علی والثانی اسم بمعنی الصدر نهند کما هو مجرب بالمطاعن فی الجملة بانواع عقوبت وعذاب
کرفتار بودم محبوس تا درین هفته که مژده بالهمزة للاضافة سلامتی بالباء المصدری حجاج برسید الی اهل البلدة از بند کرانم بکسر الکاف
الفارسیة بمعنی الثقیل خلاص کردند واطلقونی منه وملک صوروتم الی الملک الذی اشتغل الی بالارث الشرعی خاص لفظ کردند مقرر ای جعلوا
ملکی الموروث مخصوصا بالملک کفتم آن نوبت اشارة ام قبول نکردی که کفتم فقد قلت لک عمل پادشاه چون سفر دریاست سود مند بالترکی
فائده لموه وخطر ناک خوفناک لان لفظ مند وناک اداة نسبة کما مر فی الاشارة فاذا تقدمت علی امور ذی خطر یا کنج بر کیری ای ترفعه یا در طلسم
غوث فیه بمیری بیت یا زر بهر دو دست کند خواجه اذا سافر فی البحر در کنار اذا سلم من الغرق یا موج روزی بیای الوحدة افکندش بفتح النون مرده
ای حال کونه میتا بر کنار از ذوق مصلحت ندیدم از بن بیش بالیاء العربی بمعنی الزیادة ریش بکسر الراء بمعنی الزخم والمراد هو مضاف
للدرویش خراشیدن فانه یجدد الجراحة ونمک یاشیدن بالیاء العجمی بالترکی ... فانه یزید الاذاء برین دو بیت اختصار کردم دکفتم
قطعه نداشتی استفهام انکاری که بینی نبند الغید بر پای ای علی رجلک جو در کوش نشد اللفظ خطاب نیاید بند مردم والمراد به علوم النصح
دکر

دکرده ای مرة اخری نداری طاقت نیش ای الصبر علی المه ولفظ نیش مناسبة للحیوان الموذی کالنحل والعقرب مکن انکشت در سوراخ
کژدم بمعنی العقرب وهذا اللفظ بالکاف العربی والزاء العجمی لانه فی الاصل مرکب من لفظ کژ بمعنی المعوج ودم بمعنی الذنب بالترکی قویروق والمعنی
لا تدخل الاصبع فی جحر العقرب حکایت تنی بیاء الوحدة چند در صحبت من بودند لعلهم کانوا مریدین للمصنف ظاهر ایشان بصلاح آراسته
ولم یوجد فی النسخ التی رایناها القول الآتی اعنی وباطن ایشان بعلت بر کسته دالجب من جعله من المتن مع اعترافه بانه لم یوجد فی اکثر النسخ
یکی از بزرکان در حق این طایفه حسن ظن بلیغ داشت بیت ای اولیاء حق را ز حق جدا شمرده کرظن نیک داری مدد اولیاء ...
کرد بیاء الوحدة یعنی وظیفه معین کرده بود فیه تنبیه علی ان علامت حب الاغنیاء للفقراء ان یبذلوا المال لهم حکایة قال رجل لشخص
تدعی حبک طلب منه مالا فان اعطاک المال فصدقوه والا فلا تلتفت الی دعواه مکر یکی از ایشان ای واحد منهم حرکتی بیاء الوحدة کرد نامناسب حال در
ویشان لان لفظ بشر حرف الصادق وشر فقد لا یتعک البشر من شر وظن آن شخص کاسد شد وبازار ایشان کاسد فلما کان الامر کذا کذلک خواستم تا بطریق
بیاء الوحدة کفاف یاران را مستخلص بفتح اللام کنم فان حسن الکلام یحصل المرام آهنگ خدمتش الضمیر راجع الی قوله یکی از بزرکان کردم
ای حضرته باب داره وقصدت ان ادخل علیه در بانم در بان بمعنی البواب والیم للمتکلم رها نکرد لم یخلنی وجفا کرد کما هو دأب البوابین معذورش
داشتم بحکم آنکه کفته اند قطعه در بکسر الراء للاضافة میر وزیر وسلطان را بی وسیلت ای بلا واسطة مکرد نهی ام کردیدن پیرامن بمعنی الطوائف والاول
هنا هو الاول ای لا تلم حولهم سک ودربان چو یافتند ای باشند غریب هر هون این اشارة الی دربان کریبان بکیرد آن اشارة الی سک دامن وبین
بدی سوالای روضه جنة ولکن یمیز ان الواقع حقت جنداکه مقربان یعنی الراء حضرت آن بزرک بر حال من واقف شدند ای عرفوا التخیل سعدی
والبوب بمعنی باکرام الیم الاخیر للمتکلم در آوردند ای ادخلونی بالاکرام وبر تر اکه اعلی مقامی بیاء الوحدة دم قال مقام یعنی مقاما علی فقد
معنی الباء معین کردند کما هو داب اهل اللطف اما بتواضع فروتر نشستم وکفتم بیت بکذار ای اترک که بنده کمینم والمراد هنا یکی من الناقص
تا در صف بندکان نشینم فلما قلت هذا الکلام کفت ذکر اکبر فی مقابلة کلامی مصراع الله الله ای اتق الله تعالی جه جای این سخنست ای لیس محل هذا
الکلام بیت کر بر سر وچشم ما نشینی مرهون تا زت الناء للخطاب بکشم که نازنینی الیاء للخطاب الکلام ونازنین حبیب نعیم فی الجملة نشستم

Copyright © King Saud University